

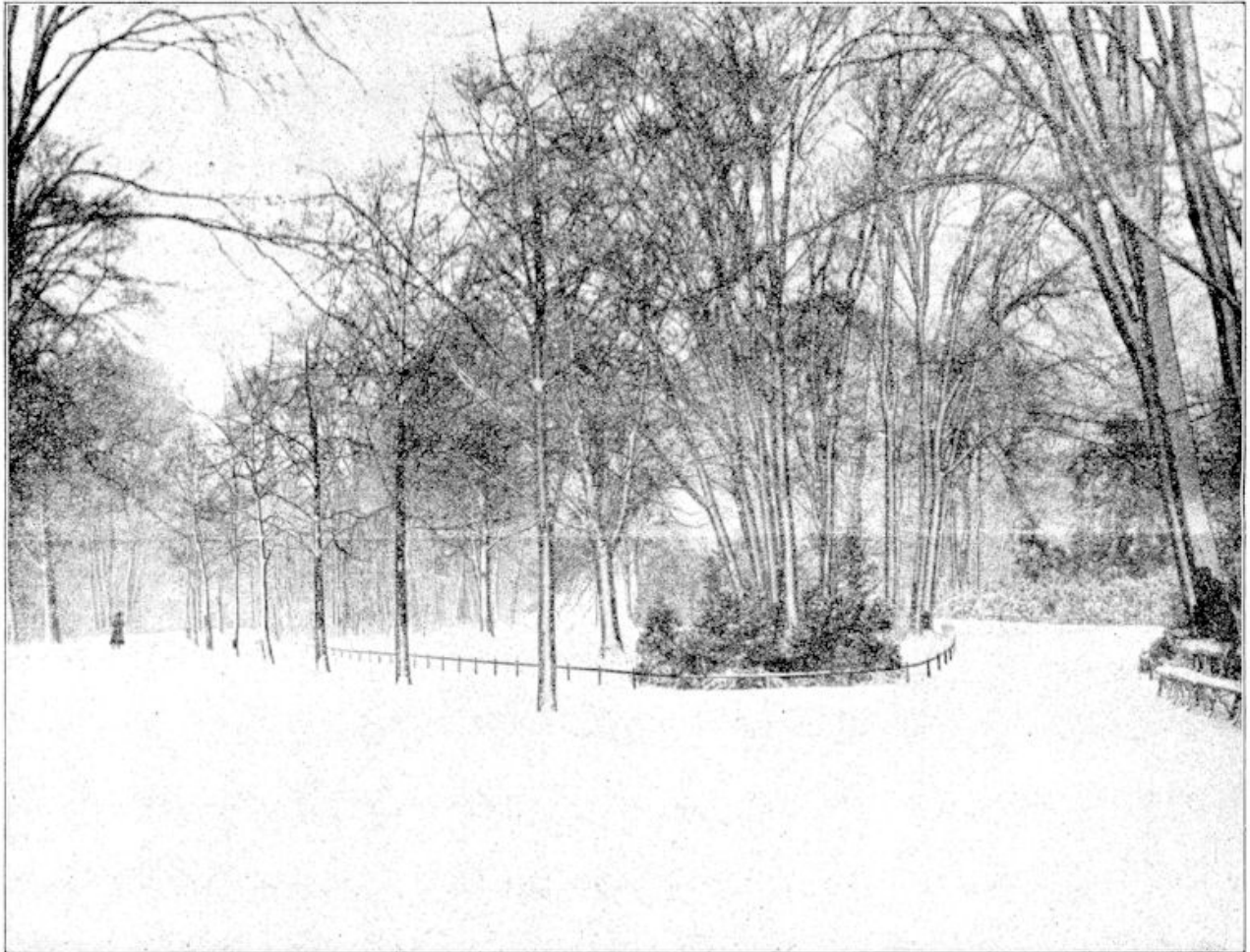
moeten zijn, maar hij *ziet* ze niet en dit is juist zijn fout, dat hij, toen hij zijn boek schreef, zich niet in de natuur heeft weggedacht, maar, heel verstandelijk, een *mooie* beschrijving heeft willen geven van iets, dat in hem niet tot werkelijkheid was geworden.

Dat er een verheven lofzang kan *gegonsd* worden, wisten we ook niet. Van heel de mooie be-

dat de heer Veltman in zijn boek wil schrijven.

Jan Veltman is een auteur en zijn boek „Verschoppelingen” is nog zoo slecht niet, zooals we zullen zien.

(Wordt vervolgd.)

's Winters in het Vondelpark te Amsterdam.

schrijving blijft niets, totaal niets over. En van zulke beschrijvingen is het boek vol.

Neen, de heer Veltman gaf geen litterair werk en kan geen litterair werk geven. De heer Veltman kan geen boek schrijven; hij verstaat er niets van; hij is een woordprutser van de ergste soort.

Maar Jan Veltman, dat is een kerel, waarvan we kunnen houden, die we gaarne de hand drukken. Jan Veltman is een kerel, die lacht om al het moois,

Onze Platen.

Wintermooi. Wie opziet tegen den kouden winter, moge deze afbeelding bekijken.

Zulk een mooi wintergezicht doet je toch wel koude en ongemak vergeten. Het park heeft in het koude jaargetijde ook zijn aantrekkelijkheid.

Arabische Schoone. Onze lezeressen zullen zeker

met belangstelling naar het afgebeelde Arabische meisje zien. Wat zeggen ze wel van haar kleding?

Hollandsch mooi is anders, maar elk volk heeft nu eenmaal zijn eigenaardigheden.

Wij zouden echter zeggen:
Hollandsch deeglijk bovenal.

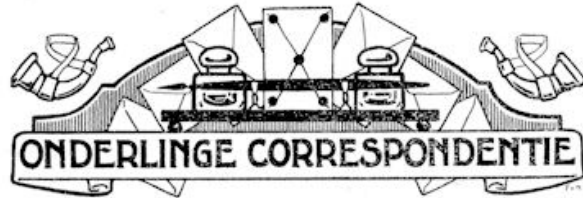

Natuurlijk hebben de Christelijke Meisjesverenigingen er soms behoefte aan, enkele mededeelingen over hun arbeid te doen. Misschien hebben sommige verenigingen ook met moeilijkheden te worstelen, waarover ze wel eens het oordeel van anderen willen hooren, of zijn er vragen, waarmee men verlegen is.

Daarom zullen we in onze periodiek de rubriek „Meisjesverenigingen” invoeren. Alle Christelijke verenigingen hebben het recht, daarin mededeelingen van allerlei aard te doen, allerlei vragen te richten, allerlei moeilijkheden te bespreken. We willen heel vrijgevig zijn. Welk doel een Christelijke Meisjesvereniging ook moge hebben, wij stellen ons tijdschrift voor haar open.

Copie kan ingezonden worden aan het Redactie-adres te Nijverdal.

K.

Geachte Redactrice!

Met zeer veel belangstelling heb ik, de „Onderlinge correspondentie”, in „Meisjesleven” gevolgd. Ik heb daardoor bemerkt, dat het „Vereenigingsleven” en „Vrouwenkiesrecht”, twee gewichtige onderwerpen waren die daarin behandeld werden. Vooral dit laatste trok zeer mijn aandacht.

Geloof u niet met mij, geachte Red., dat wanneer wij vrouwen en meisjes ons gaan wijden aan de politiek; dat niet veel goeds, maar wel veel kwaads, aan de maatschappij zal leveren?

Ook ik veronderstel, gelijk Zuster Runia, dat vele vrouwen en meisjes daardoor hun eigen roeping zullen verwaarloozen.

Zou dat dan niet eenigszins de ondergang van het huisgezin en van het huiselijk leven bewerken?

En toch dit is de plaats, waar het kind zijn eerste opleiding ontvangt voor zijn latere intrede in de maatschappij, en die bij de meeste kinderen beslissend werkt, op hun heele verdere leven.

In een oude verzameling van verzen en gedichten vond ik deze regelen:

't Geluk van 't kind ligt in 't gezin,
Ligt in het huiselijk leven;
Wat het als mensch eens worden zal
Moet hem zijn thuis eerst geven.
Des menschen kracht, der volk'ren kracht
Ligt in het huiselijk leven.
Waar 't huiselijk leven kwijnt, daar daalt
De standaard van het leven.

Zou dan in vele gezinnen die standaard niet gaan dalen, wanneer wij ons eens te veel in de politiek gingen verdiepen?

Erkent u zelf niet, in uw antwoord aan zuster Runia, dat er vrouwen en meisjes zouden zijn die daardoor hun eigen roeping zouden verwaarloozen?

Laten wij dan als christelijke vrouwen en meisjes niet medewerken, om hun in de gelegenheid te stellen hun roeping te verwaarloozen. Wie weet, wellicht zouden wij dan zelf later wel eens onder die vrouwen en meisjes kunnen behooren.

Zeer zeker bewonder en waardeer ik de gaven en talenten van zulke hoogstaande vrouwen, als ons vrouwelijk Kamerlid, Mevr. Suze Groeneweg, maar toch zou ik niet met haar kunnen sympathiseeren.